

VOETBALGELD – Marc Coucke: Quo vadis (met verlieslatend Anderlecht) (dat 102 miljoen euro kostte)?

Date : 9 februari 2021

28 miljoen euro. Eigenlijk min 28 miljoen euro. Zo groot is het negatief eigen vermogen van de eersteklasser RSC Anderlecht per eind juni 2020. In dat boekjaar 2019-2020 incasseerde de club van [Marc Coucke](#) een verlies van 36 miljoen euro tegenover nog 26 miljoen euro verlies het boekjaar daarvoor. Om de club overeind te houden kwam Coucke over de brug met een nieuwe lening van 24 miljoen euro. De schuld van Anderlecht tegenover zijn meerderheidsaandeelhouder liep daardoor op tot 47 miljoen euro. Voeg daarbij de overnameprijs die Coucke in 2018 betaalde voor 50 % van de ploeg, 40 miljoen euro, en een kapitaalverhoging van 15 miljoen euro, en je ziet dat Marc Coucke 102 miljoen euro investeerde in de Brusselse ploeg. Plannen om [Vincent Kompany](#) eigenaar te maken van Anderlecht mislukten. Wat nu?

Wanneer iemand ooit de geschiedenis schrijft van RSC Anderlecht zal die veel werk hebben om de periode 2018-2022 in beeld te brengen. De ontslagen en aanwervingen van allerlei soorten directeurs zijn niet meer bij te houden. Meest opmerkelijk was de beweging in april 2020 wanneer [Karel Van Eetvelt](#) CEO werd van de ploeg, Vincent Kompany speler-coach en [Wouter Vandenhaute](#) extern sportief adviseur. Het onderliggend plan was gewaagd. Van Eetvelt moest in opdracht van Coucke de schulden wegwerken, Kompany stond klaar om daarna geld in de ploeg te pompen en Vandenhaute moest toezien dat dat allemaal goed verliep. Maar dat plan mislukte. De slagkracht van Van Eetvelt was niet groot genoeg, de schuldenberg was te hoog. *(Lees verder onder de foto)*

Eén van de problemen waren de minderheidsaandeelhouders van Anderlecht die nog steeds een blokkeringsminderheid van 25 % controleren. Coucke had die al meegetrokken in een eerste kapitaalverhoging. Nu stelde hij voor om zijn uitstaande leningen om te zetten in kapitaal. Maar meteen zouden die minderheidsaandeelhouders dan hun strategische positie van 25 % zien verwateren. Dus blokkeerden ze die kapitaalverhoging. Kompany zag dat het niets ging worden en zette een stap terug om enkel nog hoofdtrainer te zijn van de ploeg. T1 zoals dat heet. Eerder al had Kompany de Britse vennootschap Mud Analytics opgericht. Vrij vertaald: de analyse van het slijk der aarde. Die zou het voetbal van Anderlecht digitaal in algoritmes vertalen en van daaruit een nieuwe

toekomst bouwen. Tegen betaling natuurlijk. En dat ging niet door. Kompany weg, dan [ook Van Eetvelt die vertrok](#). Al kon die wel opmerkelijk baanbrekende ideeën voorleggen, zo verklaarde hij dat [voetbaltransfers mensenhandel zijn](#), operationeel haalde hij het niet. *(Lees verder onder de foto)*

Dat alles maakte dat Wouter Vandenhautte een stap dichterbij kon zetten, van naast het veld op het veld. Er hing dan wel wat krijt aan zijn sportschoenen, maar dat was niet erg. Het verhaal wil dat je de mooiste doelpunten scoort vanaf de zijlijn. In opdracht van Coucke werd Vandenhautte meteen tot voorzitter van Anderlecht gebombardeerd. Eigenlijk een beetje een voorzitter zonder portefeuille. Vandenhautte was immers nog geen aandeelhouder van de ploeg.

Vraag is welke opdracht Coucke nu aan Vandenhautte heeft meegegeven. De interne situatie bij de aandeelhouders lijkt volledig in een impasse te zitten. Met af en toe een pijnlijke frictie. Zoals [Johan Beerlandt](#), mede eigenaar van de bouwreus Besix en eigenaar van 5 % van Anderlecht, die uit de raad van bestuur stapte, [Coucke slecht bestuur verwijt](#) en wat later geprofileerd wordt als stadion bouwheer en nieuwe aandeelhouder van voetbal [concurrent Charleroi](#). Hoe kan Coucke zijn 102 miljoen geïnvesteerde euro alsnog recupereren? Meest voor de hand liggende oplossing lijkt een buitenlandse overnemer te zijn met diepe zakken. Een overnemer die meteen alle aandeelhouders uitkoopt. Maar die buitenlandse moguls blijken enkel geïnteresseerd te zijn in snel geld gewin met kleinere Belgische clubs. Anderlecht lijkt net niet prestigieus genoeg te zijn voor het grote geld. Maar goede verrassingen zijn in het Belgische voetbal nooit ver weg.